

DOS POEMES DE D. H. LAWRENCE

D. H. Lawrence (1885-1930) és enormement conegut per les seues novel·les, com «Sons and Lovers», «Women in Love» i «Lady Chatterley's Lover».

Amb tot, va escriure poemes molt significatius, on hi és palés el seu vitalisme, on el món dels instints primitius, les sensacions i les emocions estan en constant lluita amb la raó i, de vegades, amb les estereotipades formes d'una societat.

En alguns aspectes es podria dir que és un poeta simbolista, l'estètica del qual, allà al fons, és una mena de religió, afagant-se fortament a les esperances d'una naturalesa nua, ja siga humana o no humana.

El poema «Song of a man who has come through» pertany al recull de poemes «Look, we have come through», i el poema «Snake» al de «Reptiles», ambdós publicats dins el llibre «Selected Poems», Penguin.

Traducció: Víctor Soler

CANÇÓ D'UN HOME QUE HA SOBREVISCUT

No jo, no sóc jo, sinó el vent que bufa a través de mi!
Un bon vent guia el nou rumb del Temps.
Si el deixés portar-me, traslladar-me, si ell em traslladés!
Si jo fos sensible, fi, oh, delicat, un obsequi alat!
Més deliciós encara, si m'abandonés al bon vent i m'apro-
[piés
el bonancenc vent que segueix el seu rumb a través del
[caos del món
com un fi i delicat cisell, com un esmolall que s'insereix
[falcat;
Si jo fos afilat i consistent com la punta tallada d'una
[falca
portat per vents invisibles,
l'escull es clivellaria, i arribaríem a meravellar-nos,
trobaríem les Hespèrides.

SONG OF A MAN WHO HAS COME THROUGH

Not I, not I, but the wind that blows through me! / A fine
wind is blowing the new direction of Time. / If only I let it
bear me, carry me, if only it carry me! / If only I am sensi-
tive, subtle, oh, delicate, a winged grift! / If only, most lovely
of all, I yield myself and am borrowed / By the fine, fine wind
that takes its course through the / chaos o the world / Like
a fine, an exquisite chisel, a wedge-blade inserted; / If only
I am keen and hard like the sheer tip of a wedge / Driven by
invisible blows, / The rock will split, and we shall come at

Oh, pel prodigi que escumeja en la meua consciència,
jo seria una font aprofitable, un excellent brollador,
no faria borrosa cap remor, ni deformaria cap expressió.

Qui és el que truca?
Qui és el que, a la nit, repica a la porta?
És algú que vol fer-nos mal.

No, no, són els tres àngels desconeguts.
Fes-los passar, fes-los passar.

the wonder, we / shall find the Hesperides. / Oh, for the
wonder that bubbles into my soul, / I would be a good foun-
tain, a good well-head, / Would blur no whisper, spoil no
expression. / What is the knocking? / What is the knocking
at the door in the night? / It is somebody wants to do us
harm. / No, no, it is the three strange angels. / Admit them,
admit them.

SERP

Un dia força calurós, que em trobava en pijama per causa
[de la calor,
al meu abeurador arribà una serp
per beure-hi.

Amb el pitxer vaig baixar els graons
que donen a la intensa i estrayament perfumada ombra
del grandió i dens carob
on vaig haver d'esperar, haguí d'esperar dret, perquè allí
era ella a l'abeurador davant de mi.

Per un badall de la fosca tàpia va davallar
tota arrossegant mollament per terra l'ocre i negligent
[ventre
per damunt la vora de l'abeurador de pedra
i va fer descansar el coll en el fons de pedra,
i allí on havien caigut gotes de l'aixeta, amb una llum
[exigua,
begué amb la boca tota recta,
delicadament feia passar l'aigua per entre les rectes ge-
[nives
dins del seu descurat i llarg cos,
plàcidament.

SNAKE

A snake came to my water-trough / On a hot, hot day, and
I in pyjamas for the heat, / To drink there. / In the deep,
strange-scented shade of the great dark / carob-tree / I came
down the steps with my pitcher / And must wait, must stand
and wait, for there he was at / the trough before me. / He
reached down from a fissure in the earth-wall / in the glo-
om / And trailed his yellow-brown slackness soft bellied
down, / over the edge of the stone trough / And rested his
throat upon the stone bottom, / And where the water had
dripped from the tap, in a / small clearness, / He sipped
with his straight mouth, / Softly drank through his straight
gums, into his slack / long body, / Silenty.

Algú hi havia en l'abeurador davant de mi,
i jo, com qui arriba en segon lloc, esperava.

Va aixecar el cap de l'aigua, com ho fa el bestiar,
i em va mirar distretament, com ho fa el bestiar quan beu,
i va fer vibrar la llengua bífida pels morros,
cavilà un moment,
i, encorvant-se, begué una mica més,
apareguent parda i groga terrosa des de les ardents
entranyes de la terra
el dia d'un juliol sicilià, amb l'Etna fumejant.

La veu de la meua educació em deia
que l'havia de matar,
perquè a Sicília les serps molt negres són innocents,
les daurades són verinoses.

Someone was before me at my water-though, / And I, like a
second come, waiting, / He lifted his head from his drinking,
as cattle do, / And looked at me vaguely, as drinking cattle
do, / And flickered his two-forked tongue from his lips,
and / mused a moment, / And strooped and drank a little
more, / Being earth-brown, earth golden from the burning /
bowels of the earth / On the day of Sicilian July, with Etna
smoking. / The voice of my education said to me / He must
be killed, / For in Sicily the black, black snakes are innocent,
the / gold are venomous.

I veus interiors em dien, si fossis un home
agafaries un bastó i ara mateix li'l trencaries,
i la remataries.

Però, ¿he de reconèixer com m'agradava,
què content estava que, com un comensal en privat, ha-
[guessi vingut
a beure al meu abeurador
i després tornar-se'n tranquil·la, calmada, sense donar les
[gràcies,
dins les ardents entranyes de la terra?

Va ser covardia, el fet que no vaig gosar matar-la?
Va ser perversitat, perquè vaig desitjar de parlar-li?
Va ser humilitat, el sentir-me tan honrat?
Em vaig sentir tan honrat.

I tanmateix aquelles veus:
Si no tinguessis por, la mataries!

And voices in me said, If you were a man / You would take
a stick and break him now, and finish / him off. / But must
I confess how I liked him, / How glad I was he had come
like a guest in quiet, to / drink at my water-trough / And
depart peaceful, pacified, and thankless, / Into the burning
bowels of this earth? / Was it cowardice, that I dared not
kill him? / Was it perversity, that I longed to talk to him? /
Was it humility, to feel so honoured? / I felt so honoured. /
And yet those voices: / «If you were not afraid, you would
kill him!»

I efectivament vaig tenir por, molta por,
però malgrat això, encara em sentia més honrat
que ella vingués a buscar la meua hospitalitat
des la negra porta de l'oculta terra.

Begué prou

i va aixecar el cap, distretament, com qui ja ha begut,
i va fer vibrar la llengua com una nit bifurcada en l'aire,
tan negra,

pareixent que es llepava els morros,

i mirà al seu voltant com un déu, sense veure no res en
[l'aire,

i lentament, es va girar,

i pausadament, força pausadament, com si somiés tres
[cops,

començà a arrossegar el seu cos circular torcent-lo molt
[pausadament

i a pujar de nou la vora trencada del meu semblant de
[tàpia.

And truly I was afraid, I was most afraid, / But even so,
honoured still more / That he should seek my hospitality /
From out the dark door of the secret earth. / He drank
enough / And lifted his head, dreamily, as one who has drun-
ken, / And flickered his tongue like a forked night on the air,
so / black, / Seeming to lick his lips, / And looked around
like a god, unseeing, into the air, / And slowly, very slowly,
as if thrice adream, / Proceeded to draw his slow length
curving round / And climb again the broken bank of my
wall-face.

I tot de seguida me'n vaig penedir.
I pensí quin acte més miserable, ordinari i mesquí!
Em vaig menysprear a mi mateix i també les veus de la
[meua
maleïda educació d'home.

I vaig pensar en l'albatros,
desitjant que tornés, la meua serp.

Perquè em semblava de nou com un rei,
un rei en l'exili, sense corona als inferns,
degut a ser coronat ara de nou.

I per tant, vaig perdre l'oportunitat amb un dels senyors
de la vida.
I tinc alguna cosa a expiar;
una insignificança.

(signat a)
Taormina

And immediately I regretted it. / I thought how paltry, how
vulgar, what a mean act! / I despised myself and the voices
of my accursed human / education. / And I thought of the
albatross, / And I wished he would come back, my snake. /
For he seemed to me again like a king, / Like a king in
exile, uncrowned in the underworld, / Now due to be crown-
ed again. / And so, I missed my chance with one of the
lords / Of life. / And I have something to expiate; / A petti-
ness. / Taormina.

(Nota del traductor: Taormina, poble de Sicília, al peu de
l'Etna i vora mar Jònic.)